

Справа № 991/701/25

Провадження 2-аз/991/4/25

ВИЩИЙ АНТИКОРУПЦІЙНИЙ СУД

У Х В А Л А

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

29 січня 2025 року

м. Київ

Вищий антикорупційний суд у складі колегії суддів:

головуючої судді Саландяк О.Я.,

суддів Олійник О.В., Широкої К. Ю.,

розглянувши у *письмовому провадженні* заяву Міністерства юстиції України про забезпечення позову в адміністративній справі за позовною заявою Міністерства юстиції України, місцезнаходження: 01001, м. Київ, вул. Архітектора Городецького, 13, ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: 00015622,

до ОСОБА_1, який народився ІНФОРМАЦІЯ_1, остання відома адреса перебування: АДРЕСА_1, РНОКПП: НОМЕР_1,

третья особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ОСОБА_2, яка народилася ІНФОРМАЦІЯ_2, остання відома адреса перебування: АДРЕСА_1, РНОКПП: НОМЕР_2,

про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції»,

ВСТАНОВИВ:

27.01.2025 до Вищого антикорупційного суду надійшла позовна заява Міністерства юстиції України (далі - Позивач) до ОСОБА_1 (далі - Відповідач). Позивач, посилаючись на наявність підстав, передбачених статтею 5-1 Закону України «Про санкції», просить застосувати до Відповідача санкцію, передбачену пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції» (далі - Закону), та стягнути в дохід держави активи, які йому належать, а також актив, щодо якого він може прямо чи опосередковано вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ним.

Одночасно з позовною заявою 27.01.2025 Міністерством юстиції України подано заяву про забезпечення позову, в якій просить вжити наступні заходи забезпечення:

заборонити органам державної реєстрації прав на нерухоме майно, державним реєстраторам прав на нерухоме майно, державним реєстраторам органів місцевого самоврядування, особам, які виконують функції державного реєстратора прав на нерухоме майно, вчиняти будь-які реєстраційні дії (реєстрацію прав власності, скасування реєстрації права власності та інших речових прав, у тому числі реєстрацію правочинів щодо відчуження, передачі у володіння та користування третім особам та інше) стосовно таких об'єктів:

- 77/100 частки житлового будинку, що знаходиться за адресою: АДРЕСА_2 (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 24037034), та належить ОСОБА_1 ;

- земельної ділянки, кадастровий номер: 6510192500:01:065:0001; загальною площею: 0,0969 га; цільове призначення: 02.01 - для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), що знаходиться за адресою: АДРЕСА_2 ;

- однокімнатної квартири АДРЕСА_3 , загальною площею: 55,6 кв.м. (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 2270052665101), якою ОСОБА_1 володіє опосередковано через ОСОБА_2 .

Обґрунтовуючи заяву про забезпечення позову, заявник зазначає таке.

Міністерство юстиції України встановило обставини, які свідчать про необхідність застосування до ОСОБА_1 санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону, посилаючись на те, що Відповідач - колишній директор комунального закладу спеціалізованої мистецької освіти «Музична школа №4» Херсонської міської ради. В період тимчасової окупації м. Херсон та Херсонської області, будучи депутатом Суворовської районної у м. Херсон ради від регіональної організації політичної партії «Блок Володимира Сальдо», добровільно обійняв посаду так званого «міністра культури Херсонської області» в окупаційній адміністрації держави-агресора, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій та поширював публікації через «Telegram» канал на підтримку політики держави-агресора. 26.04.2022 обійняв посаду так званого «начальника управління культури військово-цивільної адміністрації Херсонської області» в окупаційній адміністрації держави-агресора на тимчасово окупованій території.

Перебуваючи на вказаній посаді Відповідач здійснював загальну організацію роботи та управління незаконним органом влади та його структурними підрозділами, призначення та звільнення з посад в установах, що входять до

сфери діяльності управління, організовував та контролював проведення масових пропагандистських культурно-масових заходів, спрямованих на покращення іміджу окупаційної влади держави-агресора, розробку та видання незаконних нормативно-правових актів, обов'язкових для виконання на тимчасово окупованій території Херсонської області, представляв інтереси окупаційної адміністрації Херсонської області у взаємовідносинах з органами влади та управління адміністративно-територіальних суб'єктів рф. 20.09.2022 ОСОБА_1, перебуваючи на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим у м. Сімферополі, як посадова особа так званого «Міністерства культури Херсонской области» підписав з представниками адміністрації Калінінградської області (мовою оригіналу) «Соглашение о намерениях по сотрудничеству между Министерством по культуре и туризму калининградской области и Министерством культуры Херсонской области в сфере культуры и искусства, просвещения и образования». 20.01.2023 ОСОБА_1 взяв участь як представник окупаційної адміністрації держави-агресора так званої «адміністрації Херсонської області» в нараді керівників Міністерства культури рф спільно з представниками так званих «луганської народної республіки», «донецької народної республіки», Херсонської області, «військово-цивільної адміністрації Запорізької області». ОСОБА_1 підтримував проросійські наративи та поширював пропаганду держави-агресора серед населення тимчасово окупованої території Херсонської області. Вказана інформація також підтверджується відомостями, отриманими в ході досудового розслідування у кримінальному провадженні № 42022000000001680 від 29.11.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 111 КК України (державна зрада) та ч. 5,6 ст. 111-1 КК України (колабораційна діяльність). Дії Відповідача направлені на підтримку політики держави-агресора, поширення пропагандистських наративів держави-терориста серед населення тимчасово окупованих територій Херсонської області, що вказує на інформаційне сприяння шляхом публічних дій, які в свою чергу є підставами для застосування пп. «в» п. 2 ч. 1 ст. 5-1 Закону як такі, що є підставою для застосування санкції, передбаченої п.1-1 ч. 1 ст. 4 Закону.

Указом Президента України від 18.11.2023 № 759/2023 введено в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України (далі - РНБО) від 18.11.2023 «Про застосування та внесення змін до персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», яким до ОСОБА_1 застосовано, зокрема санкцію у виді блокування активів.

На підставі вищезазначених положень Закону Міністерством юстиції України встановлено підстави для застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону, у вигляді стягнення в дохід держави активів, що належать ОСОБА_1 та активу третьої особи, щодо якого він може прямо чи

опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ним.

Заявник у заяві про забезпечення позову наводить перелік активів, якими володіє ОСОБА_1 щодо яких він може вчиняти дії, тотожні за змістом праву розпорядження, а також актив іншої пов'язаної з Відповідачем особи - дружини ОСОБА_2 щодо якого Відповідач може вчиняти дії, тотожні за змістом праву розпорядження.

З інформації, наданої Офісом Генерального прокурора листом № 10/4-874ВИХ-24 від 17.04.2024 Міністерству юстиції стало відомо, що в рамках кримінального провадження № 4202200000001680 від 29.11.2022, на підставі ухвали Шевченківського районного суду м. Києва від 21.03.2023 у справі № 761/9049/23 накладено арешт на нерухоме майно ОСОБА_1, а саме: 77/100 частки приватної спільної власності житлового будинку, що знаходиться за адресою: АДРЕСА_2, та належить ОСОБА_1 на праві приватної спільної власності.

У заяві позивач зазначив обставини, які дають підстави вважати, що існують ризики відчуження та зменшення вартості активів, що належать ОСОБА_1 та які позивач просить стягнути в дохід держави.

Вказав, що є законодавча можливість для скасування арешту в рамках вказаного кримінального провадження, а тому це не є достатнім запобіжним заходом, який би унеможливив реалізацію арештованого активу Відповідачем.

Також за результатами аналізу відомостей з державних та відкритих реєстрів, у тому числі, з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, та під час підготовки позовної заяви, було виявлено, що на майно щодо якого Відповідач опосередковано вчиняє дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ним, а саме через дружину - ОСОБА_2, не накладено арешт та не встановлено заборону на відчуження такого майна.

Заявник вважає, що зазначені обставини у сукупності можуть призвести до відчуження активів до ухвалення судового рішення, що унеможливить виконання судового рішення у разі задоволення позовної заяви та застосування до ОСОБА_1 санкції - стягнення.

Згідно з положеннями п. 2 ч. 1 ст. 153 КАС України заява про забезпечення позову подається одночасно з пред'явленням позову - до суду, до якого подається позов за правилами підсудності, встановленими цим Кодексом.

27.01.2025 Міністерством юстиції України подано позовну заяву до вказаної підсанкційної особи - ОСОБА_1, третя особа, яка не заявляє самостійних вимог

щодо предмета спору, на стороні відповідача ОСОБА_2 про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції». У якому позивач просить стягнути в дохід держави:

1. Активи, які знаходяться у прямому володінні Відповідача - ОСОБА_1 , а саме:

- 77/100 частки в праві спільної часткової власності на будинок, житловий; адреса об'єкта нерухомого майна: АДРЕСА_2 (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 24037034);

- земельна ділянка, кадастровий номер: 6510192500:01:065:0001; загальною площею: 0,0969 га; цільове призначення: 02.01 - для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), адреса нерухомого майна: АДРЕСА_2 .

2. Активи, щодо яких Відповідач - ОСОБА_1 може вчинити дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними через пов'язану особу, ОСОБА_2 , а саме:

- квартира, однокімнатна; загальною площею: 55,6 кв.м., житлова площа: 14,6 кв.м., адреса об'єкта нерухомого майна: АДРЕСА_4 (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 2270052665101).

Ухвалою Вищого антикорупційного суду від 28.01.2025 відкрито провадження у справі за вказаним адміністративним позовом.

Процесуальні питання та процедуру вирішення заяв про забезпечення адміністративного позову врегульовано главою 10 розділу I «Загальні положення» Кодексу адміністративного судочинства України (далі - КАС України). Так, частиною 1 статті 154 КАС України встановлено, що заява про забезпечення позову розглядається судом, у провадженні якого перебуває справа або до якого має бути поданий позов, не пізніше двох днів з дня її надходження, без повідомлення учасників справи.

Відповідно до п. 10 ч. 1 ст. 4 КАС України письмовим провадженням є вирішення окремого процесуального питання в суді першої інстанції без повідомлення та (або) виклику учасників справи та проведення судового засідання на підставі матеріалів справи у випадках, встановлених цим Кодексом.

З урахуванням наведених положень КАС України, колегія суддів, вважає за доцільне розглядати заяву про забезпечення позову за правилами письмового провадження без повідомлення учасників справи. Підстав для виклику представника особи, яка подала заяву, чи призначення судового розгляду заяви не встановлено.

Мотиви суду

Розглянувши заяву про забезпечення адміністративного позову, суд дійшов таких висновків.

Суд за заявою учасника справи або з власної ініціативи має право вжити визначені цією статтею заходи забезпечення позову. Забезпечення позову допускається як до пред'явлення позову, так і на будь-якій стадії розгляду справи, якщо, зокрема, невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду або ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся або має намір звернутися до суду (ч. 1, 2 ст. 150 КАС України).

Забезпечення позову - це вжиття судом до вирішення адміністративної справи, визначених законом заходів щодо створення можливості реального виконання у майбутньому рішення суду, якщо його буде прийнято на користь позивача.

Відповідно до абз. 2 ч. 1 ст. 5-1 Закону, санкція, передбачена п. 1-1 ч. 1 ст. 4 цього Закону може бути застосована за умови, що на відповідну фізичну чи юридичну особу в порядку, визначеному цим Законом, вже накладено санкцію у виді блокування активів.

Судом встановлено, що указом Президента України від 18.11.2023 № 759/2023 введено в дію рішення РНБО від 18.11.2023 «Про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)», зокрема, санкцію у виді блокування активів терміном на 5 років застосовано до ОСОБА_1 (ОСОБА_1), ІНФОРМАЦІЯ_1 , громадянина України, порядковий номер 38, реєстраційний номер облікової картки платника податків - НОМЕР_1 (т. 1 а.с. 36-37, 48).

У заяві про забезпечення позову ОСОБА_1 указаний як відповідач, ОСОБА_2 - третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні відповідача відповідно до поданого адміністративного позову Міністерством юстиції України.

Заяву про забезпечення позову подано Міністерством юстиції України як позивачем в адміністративній справі, після подання позовної заяви до суду. Відповідно до п. 8 ч. 1 ст. 4 КАС України позивачем в адміністративному судочинстві є, в тому числі, суб'єкт владних повноважень, на виконання повноважень якого подано позов до адміністративного суду.

Згідно з абз. 2,3 частини 8 статті 5 Закону встановлено, що центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, вживає заходів щодо виявлення та розшуку активів фізичних та юридичних осіб,

значених у відповідних рішеннях Ради національної безпеки і оборони України. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, має право залучати до виявлення та розшуку таких активів інші органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Ці органи забезпечують сприяння центральному органу виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, у виявленні та розшуку відповідних активів у межах прав та можливостей, наданих їм законодавством, яке регулює статус та організацію їхньої діяльності.

Відповідно до п. 1 Положення про Міністерство юстиції України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 228 від 02.07.2014, таким центральним органом виконавчої влади є Міністерство юстиції України, яке, згідно із підпунктом 54-3 пункту 4 зазначеного Положення, уповноважене звертатися до суду з позовами та брати участь у справах про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини першої статті 4 Закону.

Статтею 283-1 КАС України передбачено, що позовна заява про застосування санкції, передбаченої п. 1-1 ч. 1 ст. 4 Закону, подається до Вищого антикорупційного суду протягом строку дії правового режиму воєнного стану.

У зв'язку із військовою агресією російської федерації проти України Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 в Україні введено воєнний стан, дія якого неодноразово продовжувалася. Указом Президента України від 28.10.2024 № 740/2024, затвердженим Законом України від 29.10.2024 № 4024-IX «Про затвердження Указу Президента України «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», дію воєнного стану продовжено з 05 год 30 хв 10.11.2024 на 90 діб, тобто до 05 год 30 хв 07.02.2025 (т. 1 а.с. 32-35).

На момент розгляду заяви в Україні діє правовий режим воєнного стану.

Отже, заява про забезпечення позову, яка подана разом із адміністративним позовом, надійшла від належного суб'єкта та підлягає розгляду Вищим антикорупційним судом.

Так, інститут забезпечення адміністративного позову є механізмом, який покликаний гарантувати, у суворій відповідності до закону та за наявності безумовних фактичних підстав, виконання рішення суду або/та ефективний захист в даному випадку особи, яка може набути статусу позивача, та який неможливий без негайного втручання суду, тобто є інститутом попереднього судового захисту. Метою його запровадження є гарантування виконання рішення суду у випадку задоволення позову за умов існування очевидної

небезпеки заподіяння шкоди правам, свободам та інтересам позивача до ухвалення рішення у справі.

Заходи забезпечення мають бути вжиті лише в межах позовних вимог, з якими Міністерство юстиції України звертається до суду, та бути адекватними і співмірними з такими позовними вимогами.

Співмірність передбачає співвідношення негативних наслідків від вжиття заходів забезпечення позову з тими негативними наслідками, які можуть настати в результаті невжиття цих заходів, з урахуванням відповідності права чи законного інтересу, за захистом яких заявник звертається до суду, майнових наслідків заборони відповідачу та третій особі здійснювати певні дії.

Адекватність заходу забезпечення позову, що застосовується судом, визначається його відповідністю вимогам, на забезпечення яких він вживається. Оцінка такої відповідності здійснюється судом, зокрема, з урахуванням положень статті 150 КАС України.

При вирішенні питання про забезпечення позову суд має здійснити оцінку обґрунтованості доводів заявника щодо необхідності вжиття відповідних заходів з урахуванням такого: розумності, обґрунтованості і адекватності вимог заявника щодо забезпечення позову; забезпечення збалансованості інтересів сторін, а також інших учасників судового процесу; наявності зв'язку між конкретним заходом забезпечення позову і предметом позовної вимоги (в даному випадку тих вимог, з якими Міністерство юстиції України звернулося до суду), зокрема, чи спроможний такий захід забезпечити фактичне виконання судового рішення в разі задоволення позову; імовірності утруднення виконання або невиконання рішення суду в разі невжиття таких заходів; запобігання порушенню у зв'язку із вжиттям таких заходів прав та охоронюваних законом інтересів осіб, що не є учасниками даного судового процесу.

Аналогічна правова позиція висловлена Верховним Судом у постанові від 01.06.2022 (справа № 380/4273/21).

Отже, враховуючи те, що предметом позовної заяви є стягнення активів, що належать ОСОБА_1 щодо яких він може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ними, а також актив іншої пов'язаної з Відповідачем особи - дружини ОСОБА_2 щодо якого за твердженням позивача Відповідач може вчиняти дії, тотожні за змістом праву розпорядження, визначення пов'язаності між підсанкційною особою, та особою, що визначена як третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмету спору, на стороні Відповідача, з метою встановлення можливості останнім вчиняти дії тотожні за змістом здійсненню права розпорядження майном, є обов'язком суду.

Міністерством юстиції України обрано такий вид забезпечення поданого позову, як заборона вчиняти будь-які реєстраційні дії щодо об'єктів нерухомого майна ОСОБА_1 , та майна третьої особи - ОСОБА_2 .

Колегія суддів встановлює, чи будуть такі заходи забезпечення позову ефективними для забезпечення процесу розгляду адміністративної справи за позовною заявою Міністерства юстиції України до ОСОБА_1 , третя особа, яка не заявляє самостійні вимоги щодо предмету спору, на стороні відповідача ОСОБА_2 про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції».

Щодо пов'язаності Відповідача із активом ОСОБА_2 щодо якого ОСОБА_1 може вчинити дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ним.

Матеріали справи містять повний витяг з Державного реєстру актів цивільного стану громадян щодо актового запису про шлюб (№ 00047930780), відповідно до якого, ОСОБА_1 , ІНФОРМАЦІЯ_3 з 31.08.1991 перебуває у шлюбі з ОСОБА_2 , ІНФОРМАЦІЯ_4 , актовий запис №906 від 31.08.1991 (т. 1 а.с. 209-211).

У п.1.7. договору купівлі-продажу від 15.01.2021 квартири АДРЕСА_3 містяться відомості про надання чоловіком покупця ОСОБА_2 - ОСОБА_1 нотаріально засвідченої згоди на придбання квартири. (т. 1 а.с. 214)

Відповідно до ч.ч. 1,3 статті 65 Сімейного кодексу України дружина, чоловік розпоряджаються майном, що є об'єктом права спільної сумісної власності подружжя, за взаємною згодою. Для укладення одним із подружжя договорів, які потребують нотаріального посвідчення і (або) державної реєстрації, а також договорів стосовно цінного майна, згода другого з подружжя має бути подана письмово. Згода на укладення договору, який потребує нотаріального посвідчення і (або) державної реєстрації, має бути нотаріально засвідчена.

Досліджені матеріали адміністративного позову дають можливість колегії суддів зробити висновок про пов'язаність на підставі родинних відносин відповідача ОСОБА_1 та третьої особи у справі ОСОБА_2 .

Щодо об'єктів нерухомого майна.

Відповідно до інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру Іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна щодо суб'єкта (т. 1 а.с. 202-203), ОСОБА_1 (РНОКПП: НОМЕР_1) на праві приватної спільної часткової власності належить 77/100 частки житлового будинку АДРЕСА_2 (реєстраційний номер майна: 24037034). Підстава

виникнення права власності - договір дарування, ВМІ 604658, 14.09.2009, посвідчений приватним нотаріусом Зоріною Н.В. за р. № 2626.

Згідно з відомостями, наданими Головним управлінням Держгеокадастру у Херсонській області (т. 1 а.с. 207-208), за ОСОБА_1 (РНОКПП: НОМЕР_1) на праві приватної власності зареєстрована земельна ділянка, площею 0,0969 га, яка знаходиться за адресою: АДРЕСА_2 (кадастровий номер: 6510192500:01:065:0001; цільове призначення: 02.01 - для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка).

Відповідно до договору купівлі-продажу квартири від 15.01.2021, посвідченого приватним нотаріусом Херсонського міського нотаріального округу Черкашиною Н.І., та зареєстрованого в реєстрі за №5 (т. 1 а.с. 214-217), власником однокімнатної квартири АДРЕСА_3 , (загальна площа: 55,6 кв.м., житлова площа: 14,6 кв.м., реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 2270052665101) є ОСОБА_2 (РНОКПП: НОМЕР_2). Вказане також підтверджується інформацією з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та Реєстру прав власності на нерухоме майно, Державного реєстру Іпотек, Єдиного реєстру заборон відчуження об'єктів нерухомого майна щодо суб'єкта (т. 1 а.с. 212-213).

За таких обставин, колегія суддів дійшла висновку про задоволення заяви про забезпечення позову стосовно заборони вчиняти дії щодо реєстрації (перереєстрації) зазначених вище об'єктів нерухомого майна.

Також суд встановив, що такий захід забезпечення буде ефективним для процесу розгляду адміністративної справи.

Разом з тим суд зазначає, що згідно із ч.8 ст.5 Закону України «Про санкції» центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері стягнення в дохід держави активів осіб, щодо яких застосовано санкції, вживає заходів щодо виявлення та розшуку активів фізичних та юридичних осіб, зазначених у відповідних рішеннях Ради національної безпеки і оборони України. У разі виявлення незаблокованих активів зазначений орган виконавчої влади звертається до відповідних органів та/або посадових осіб з вимогою вчинити дії, спрямовані на тимчасове позбавлення відповідних осіб права користуватися та розпоряджатися цими активами. Така вимога є обов'язковою та підлягає негайному виконанню.

Водночас відсутня законодавча заборона одночасного застосування до активів, щодо яких подано позов про їх стягнення в дохід держави, заходів забезпечення позову. Положення глави 10 КАС України передбачають право на звернення із заявами про забезпечення позову і механізм його реалізації, чинні та ніким не

скасовані. Тому, існування адміністративного порядку блокування активів, передбаченого ч. 8 ст. 5 Закону України «Про санкції», не виключає та не обмежує Міністерство юстиції України у праві скористатися судовим порядком забезпечення позову у справі про застосування санкцій, закріпленим в главі 10 КАС України, оскільки вказане відповідає повноваженням суду, які йому надають згадані норми процесуального закону.

Більше того, механізм блокування активів не за рішенням суду, може бути не ефективним, коли йдеться про блокування активу, власником якого є непідсанкційна особа.

Загальновідомим є той факт, що 19.12.2024 Україна зазнала наймасштабнішої кібератаки на державні реєстри Міністерства юстиції України, відновлення масивів даних яких триває й дотепер. Вказані обставини свідчать про існування реальної загрози використання підсанкційними особами таких сприятливих для них обставин для відчуження активів.

У свою чергу, суд у межах конкретної судової справи та у межах тих обставин, які є предметом судового розгляду, має право вжити заходів забезпечення позову, якщо дійде переконання, що невжиття таких заходів може істотно ускладнити чи унеможливити виконання рішення суду або ефективний захист або поновлення порушених чи оспорюваних прав або інтересів позивача, за захистом яких він звернувся до суду.

З врахуванням вказаних обставин, безвідносно до об'єктивних чи суб'єктивних факторів, які можуть вплинути на виконання представниками Міністерства юстиції України норм законів та підзаконно-нормативних актів в частині блокування виявлених активів, існування арештів частини майна, колегія суддів дійшла переконання про існування реальної загрози відчуження активів, про які йде мова в позовній заяві, а забезпечення позову в спосіб обраний позивачем, є виправданим заходом забезпечення та убезпечить активи, які є предметом позову від подальшого їх відчуження.

За викладених обставин, суд дійшов висновку про необхідність вжиття заходів забезпечення позову з метою збереження вказаних активів до ухвалення остаточного рішення у справі, що гарантує ефективність судового захисту у разі задоволення позову, є співмірним позовним вимогам, та відповідає вимогам процесуального закону.

Суд вважає, що існує небезпека заподіяння шкоди правам та інтересам держави в особі Міністерства юстиції України до ухвалення рішення в адміністративній справі. Вказані у заяві заходи забезпечення позову є розумними та адекватними, а також такими, що забезпечать збалансованість інтересів сторін,

у зв'язку з чим колегія суддів дійшла висновку про достатність підстав для вжиття заходів забезпечення адміністративного позову.

Отже, на підставі викладеного, дослідивши зміст заяви, матеріали справи, суд дійшов висновку про обґрунтованість вимог заявника, у зв'язку з чим вважає за доцільне задовольнити заяву про забезпечення позову, заборонити вчиняти будь-які реєстраційні дії щодо об'єктів нерухомого майна, що вказані у прохальній частині заяви.

На підставі викладеного, керуючись статтями 150 - 154, 156, 243, 248, 250 КАС України, суд

ПОСТАНОВИВ:

Заяву Міністерства юстиції України про забезпечення позову, подану в адміністративній справі за позовною заявою Міністерства юстиції України до ОСОБА_1, третя особа, яка не заявляє самостійних вимог щодо предмета спору, на стороні відповідача ОСОБА_2 про застосування санкції, передбаченої пунктом 1-1 частини 1 статті 4 Закону України «Про санкції», - задовольнити.

Вжити заходи забезпечення адміністративного позову.

Заборонити органам державної реєстрації прав на нерухоме майно, державним реєстраторам прав на нерухоме майно, державним реєстраторам органів місцевого самоврядування, особам, які виконують функції державного реєстратора прав на нерухоме майно, вчиняти будь-які реєстраційні дії (реєстрацію прав власності, скасування реєстрації права власності та інших речових прав, у тому числі реєстрацію правочинів щодо відчуження, передачі у володіння та користування третім особам та інше) стосовно таких об'єктів:

- 77/100 частки житлового будинку, що знаходиться за адресою: АДРЕСА_2 (реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 24037034), яка на праві приватної спільної часткової власності належить ОСОБА_1 ;

- земельної ділянки, що знаходиться за адресою: АДРЕСА_2 (загальна площа: 0,0969 га; кадастровий номер: 6510192500:01:065:0001; цільове призначення: 02.01 - для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка), яка на праві власності належить ОСОБА_1 ;

- однокімнатної квартири АДРЕСА_3, (загальна площа: 55,6 кв.м., житлова площа: 14,6 кв.м., реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна: 2270052665101), яка на праві власності належить ОСОБА_2 .

Ухвала набирає законної сили з моменту її проголошення та з цього дня підлягає негайному виконанню. Оскарження ухвали про забезпечення позову не зупиняє її виконання, а також не перешкоджає подальшому розгляду справи.

Примірник ухвали про забезпечення позову негайно надсилається заявнику, всім особам, яких стосуються заходи забезпечення позову і яких суд може ідентифікувати, а також, залежно від виду вжитих заходів, направляється судом для негайного виконання державним та іншим органам для вжиття відповідних заходів.

Ухвала є виконавчим документом. Строк пред'явлення ухвали до виконання - до 29.04.2025 року.

Стягувачем у виконавчому провадженні, відкритому на підставі даної ухвали, є Міністерство юстиції України (м. Київ, вул. Городецького, буд. 13, 01001, код ЄДРПОУ 00015622), а боржником - органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, державні реєстратори прав на нерухоме майно, державні реєстратори органів місцевого самоврядування, особи, які виконують функції державного реєстратора прав на нерухоме майно.

Ухвала може бути оскаржена в апеляційному порядку безпосередньо до Апеляційної палати Вищого антикорупційного протягом п'ятнадцяти днів з дня складення її повного тексту.

Головуюча суддя   Саландяк О.Я.

Судді   Олійник О.В.   Широка К.Ю.

Повний текст складено 29.01.2025.

Покликання на ухвалу в Єдиному державному реєстрі судових рішень:
<https://reyestr.court.gov.ua/review/124803115>